

Recyklohraní ve školním roce 2011/12

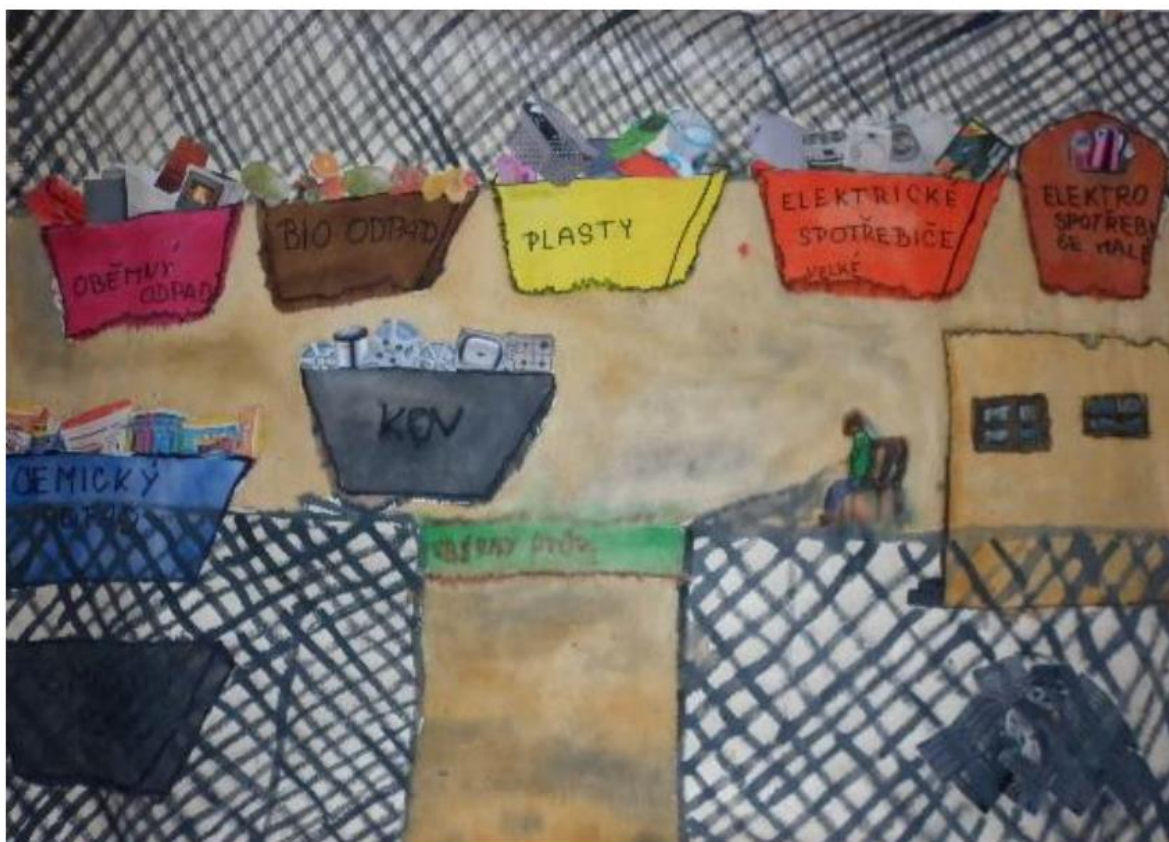
Díky projektu Recyklohraní 10. ZŠ Plzeň ušetřila životnímu prostředí řadu surovin.

Z **Certifikátu Environmentálního vyúčtování společnosti ASEKOL** vyplývá, že naše škola a žáci v roce 2011 vytrídili celkem 1 510 kg elektrozařízení - 26 kusů televizí, 10 ks monitorů a 858 kg drobných spotřebičů. Tím jsme uspořili 26,27 MWh elektriny, 1583,83 litrů ropy, 107,65 m³ vody a 0,75 tun primárních surovin. Navíc jsme snížili emise skleníkových plynů o 5,29 tun CO₂ekv., a produkci nebezpečných odpadů o 21,8 tun. K další recyklaci se podařilo odeslat 68 kg baterií.

Když si uvědomíme, že například osobní automobil vyprodukuje za rok provozu 2 tuny skleníkových plynů a jedna čtyřčlenná domácnost průměrně ročně spotřebuje 2,2 MWh elektrické energie, jsou to impozantní čísla. Proto si všichni, kteří zodpovědně třídí a přispívají tak k ochraně životního prostředí, zaslouží obrovský dík.

Naši žáci se zapojili do **soutěží, výtvarných či fotografických úkolů a kvízů z oblasti třídění a recyklace odpadů**, které organizátoři projektu průběžně zadávali. Jednalo se o tyto úkoly:

- Sběrný dvůr. Křížovka. EKO abeceda – vybité baterie do koše nepatří! Najdi si svůj červený kontejner – literární soutěž

Byl jednou jeden toastovač jménem Tat, kterého rodina Malých odnesla k popelnici na plasty. Když odešli, Tat si uvědomil, že patří do kontejneru na elektro odpad a vydal se ho hledat. Chodil a chodil, ale nenašel ho. Najednou před sebou uviděl mixér. Šel za ním a zeptal se: „ Ahoj, jak se jmenuješ? Já jsem Tat.“ Mixér mu odpověděl: „ Čau, jmenuji se Max. Jedna rodina mě tu pohodila.“ „ Opravdu? Mě také.“ řekl Tat. Napadlo je, že by mohly kontejner hledat spolu, a tak vyrazily. Už nastal večer, a proto si lehly pod strom. Ráno se probudily a uviděly před sebou červený kontejner na elektrospotřebiče. Byly velice rády, že ho našly v Skupově ulici, ale najednou si řekly, že nejsou tak staří, aby musely do popelnice a kráčely dál. Po cestě potkaly velmi starý kávovar, který se jich zeptal, kde je červený kontejner. Poradily mu, ukázaly trasu a pokračovaly v cestě. Narazily na další popelnici na spotřebiče v ulici U Borského parku. Dostaly chuť na zmrzlinu, ale neměly žádné peníze. Měly veliký hlad a žízeň, tak se dohodly, že půjdou pracovat do hotelu. Zjistilo se, že Tat umí uvařit výborný toast a Max umí dobrou kávu, která se po ránu hodně hodí. Po měsíci vydělaly dost peněz, aby si mohly koupit potraviny a ještě jim zbylo tolik, že koupily červený kontejner na elektrospotřebiče. Postavily ho do Schwarzovy ulice. V hotelu pracovaly ještě dva měsíce a nakonec si vydělaly i na byt, do kterého se Tat a Max přestěhovaly. Zařídily si ho moc pěkně. Skamarádily se se spotřebiči v domě. Měly se opravdu hezky. Jednoho dne se Tat rozbil. Max už se bál, že ztratí kamaráda. Tat se přece jen opravil. V létě, když šly do práce cestou vyhodily sklenice do popelnice na sklo a najednou uslyšely nějaký křik. Podívaly se dovnitř a uviděly smutné rádio. Bylo tam jen tak pohozené bez rodiny, bez přátel. Maxe a Tata napadlo, že by mohl bydlet u nich a pracovat v hotelu.

Občas na ulici potkávaly spotřebiče, které šly do červeného kontejneru například v ulici Heyrovského, Dvořákova-Baarova a mnoho dalších.

Všichni tři Tat, Max a Rid spolu bydlely, chodily spolu do práce a byly velice šťastní nerozluční kamarádi.

Celé 1. pololetí odevzdávali žáci v rámci akce Věnuj mobil nefunkční i funkční mobilní telefony. Celkem se jich podařilo odeslat **57 kusů**.

Za nasbírané vysloužilé baterie a drobná elektrozařízení a splněné úkoly získává naše škola body, za něž žákům jsme pořídili hry a vybavení pro volný čas.